

Lof van Baak

---

*O BAAK, welks blijde lof steeds werd en wordt gezongen
Door boom- en bloemenlied, door mensch- en vogeltongen;
BAAK, met Uw wuivend bosch, zoet lokkend aan den rand
Der kronkelende baan in 't hart van Gelderland;
BAAK, wit en zonnig huis, waar zooveel jaar geleden
Een kinderrijk gezin gewerkt heeft en gebeden
Rond Vader HELMICH en de Moeder-edelvrouw,
Om strijd aan Kerk en Vorst en eigen bloed getrouw;
BAAK, oud en stoer kasteel, doorgeurd van de gedachten
-Uw romantieke sfeer- der vorige geslachten;
BAAK, ware baak van vrede en vriendelijke rust,
Die straalt den zwerver toe met lichtglans van de kust:
Eéns moog, waar wij zóoveel vergaan zien en verzinken,
Uw gloriëtitelreeks van dankbre snaren klinken
Eéns blaze de trompet van de eereijke Faam
Langs heel de Bakermark Uw daden en Uw naam!*

*Geen prikkelender dag kan daarvoor uitgekozen
Dan de eerste dag der maand van leliën en rozen.
De Lente blinkt en bloeit gelijk een jonge bruid
En breekt aan allen kant met knop en bloesem uit.
De zon lonkt wijd en zijd uit hemelblauwe luchten
Naar de aard, die antwoord geeft met diepe liefdezuchten,
En 't eerste groen schakeert met haar boekettenpracht,
Meizoentjes in het gras, narcissen langs de gracht,
Terwijl de koekoek roept en helder als een perel
het schelle fluitgeluid van pimpelmees en merel
Door 't jonge lover druipt – van vroegste dageraad
Tot d'avond, als de zon verzadigd slapen gaat.
Zie, hoe rondom 't geboomt bij 't suisend kruinewiegen
In breede cirkelvluicht de ringelduiven vliegen;
Zacht koeren ze op het dak en gladden kuif en pluim,
En tuimlen onvermoeid in glijvlucht door het ruim.*

*O stadsmensch, aarzel niet, in 't woud van beuk en eiken
De Baaksche wonderen aandachtig te bekijken!
Zie ginds een schuw konijn vlak voor Uw voeten uit;
Dáar spitst een vosje loos zijn ooren en zijn snuit;
d 'Eekhoorn daagt U uit met op-en-neer geklauter
En vraagt, wie sneller is, wie leniger, wie stouter.
En in de wei daarnaast, aan dartelheid ten prooi,
Blaat fijn het kleine lam om moederschaap en kooi,
Verschrikt voor 't veulenjong, dat hinnikt met veel herrie
En zotte sprongen maakt voor 't goedig oog der merrie.
Loop verder door 't struweel van 't eindloos Baakse bosch;
Maar halt! Zie op dien bult van 't heuvelige mos
Een damhert, fier en hoog, als waar 't uit brons gegoten,
Zich heffen, fel gereed, om over struik en slooten
Te zweven als een pijl in fraaie parabool,*

*De doodsangst in het oog als heel zijn reeënschool,
Weer wandelt gij vooruit, terwijl ge met Uw hakken
Glijdt over dennennaald en kraakt de dorre takken.
Stil wordt het in dit woud, een stilte vol geheim.
't Ruikt hier naar harsig hout, naar boschviool en tijm.
Heel ver ontwaart Uw oor den schreeuw der torenvalken.
Gij tast naar uw geweer..... Zoo'n vogel te verschalken.
Dat wàs iets..... en ge sluipt en houdt den haan gereed.
Maar 't is of 't vedervolk Uw boozen aanslag weet:
De kraaien, hoog in top der schuddebollende iepen
Omfladderen het nest, waarin hun broedsels piepen;
Ze krassen radeloos den kreet des ongeluks,
En zwijgen plòts: de knal geknetterd uit uw buks
Weergallemt plechtig door de ontzagbre beukenhallen;
Wat blauwe rook vervliegt; en Herta, eerst van allen,
Snelt snuffelend door 't groen en legt als huldeblijk,
Zacht jankend, aan Uw voet het zwarte kraaienlijk.*